

ationer bør denne varslingsperiode søges gjort meget kortvarig.

Der indsættes samtidig en bestemmelse, der giver kommunen mulighed for at fravige pasningsgarantien frem til 1996 under forudsætning af, at den til gengæld sørger for at afvikle ventelisterne så hurtigt, det kan lade sig gøre under hensyntagen til den demokratiske proces, lokalplanvedtagelser, indhentning af licitationstilbud, byggetider etc.

Ad 2

Med de nugældende regler for kommunal låntagning kan kommunerne ikke lånefinansiere opbygning af nye daginstitutioner bortset fra en forsøgspulje på 30 mio. kr. Det er en alvorlig forhindring for afvikling af ventelisterne, især i en periode, hvor behovene stiger.

Derfor foreslås en ændring af lånebekendtgørelsen, så lånefinansiering kan finde sted på normale lånevilkår, jf. § 6 i bekendtgørelsen, hvad enten formålet er at opføre nye bygninger eller indrette eksisterende lokaler til brug for børnepasning.

En sådan ændring vil betyde, at kommunerne også vil kunne indgå aftaler med pensionskasser m.v. om leje af daginstitutioner, uden at det belaster lånerammerne.

SF mener, at ændringen burde træde i kraft hurtigst muligt, men erkender, at det vil kræve ændring af finanslovsforliget. Til gengæld er det vigtigt allerede nu at signalere, at der er mulighed for låntagning næste år, så kommunerne kan tage hensyn hertil i deres budgetlægning.

Ad 3

For hurtigst muligt at få gang i afviklingen af ventelisterne stilles der allerede i 1994 1 mia. kr. til rådighed til dette formål, svarende til ca. 25.000 nye pladser. Beløbet fordeles på kommuner efter antal børn i alderen 0-6 år. Kommunerne forpligter sig til at bruge beløbet til pasningsforanstaltninger for småbørn. I tilfælde, hvor der ikke er og ikke forventes at opstå ventelister, kan pengene dog bruges på anden vis, f.eks. til forbedring af hjemmehjælpen.

Beløbet på 1 mia. kr. vil i meget vid udstrækning modsvares af besparelser på arbejdsløshedsdagpenge og er således udtryk for en aktivering af disse.

Ad 4

Nettoudgiften ved en fuldt etableret pasningsgaranti vil i 1996 være på ca. 3 mia. kr., jævnt stigende fra 1 mia. kr. i 1994. Det gælder før modregning af besparelser på arbejdsløshedsdagpengene. Beløbet

kan dog reduceres en hel del, hvis de af SF foreslåede forbedringer af forældre- og barselorloven gennemføres, idet det vil reducere behovet for offentlig børnepasning.

Det skal derfor for det første sikres, at de kommunale udgiftsrammer hæves med tilsvarende beløb, hvilket for 1994's vedkommende kræver en revision af aftalen mellem kommunerne og den forrige regering om den kommunale økonomi, idet denne forudsætter uændrede nettoudgifter i 1994.

For det andet skal beløbet finansieres. Forslagsstillerne mener, at uanset det udvidede totalbalanceprincip skal finansieringen deles mellem kommuner og stat.

Den kommunale medfinansiering vil kunne ske uden skatteforhøjelser, efterhånden som der sker en real stigning i skattegrundlaget. Indtil da må regeringen udstede en garanti, hvorefter der ydes et kompenserende tilskud. En lignende model er brugt for 1993 ifølge de herom indgåede aftaler mellem den forrige regering og kommunerne.

Den statslige finansiering vil kunne ske via besparelser på dagpengene, der umiddelbart vil dække mindst $\frac{3}{4}$ af de samlede nettodriftsudgifter.

Det forudsættes, at regeringen optager forhandlinger med de kommunale organisationer om de nærmere retningslinier. De nødvendige lovændringer forelægges derefter Folketinget. Love, cirkulærer etc. skal af hensyn til den kommunale budgetlægningsprocedure være på plads inden folketingsåret 1992-93 afsluttes.

Ad 5

Med præciseringen af, at børnepasning er et lovbestemt krav vil det være rimeligt, at kommunerne får aktivitetsbestemte tilskud på dette område, enten i form af refusion eller et tilskud pr. passet barn, evt. differentieret efter barnets alder.

Herudover kan der være behov for at justere den vægt, antallet af 0-6-årige børn tildeles i de mellemkommunale udligningsordninger.

Den tekniske udformning af det samlede system kræver dog nærmere overvejelser. Det forudsættes, at regeringen også her indgår forhandlinger med de kommunale organisationer, og at resultatet – eller et manglende resultat – forelægges Folketinget, der foretager nødvendige lovændringer. Også denne konstruktion skal af hensyn til den kommunale budgetlægningsprocedure være på plads, inden folketingsåret 1992-93 afsluttes.